

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשה"ק ובאידיש

מעשה י"ג

מ"שבעה בעטלערס" - "די זיבן בעטלערס" (3)

דער צווייטער טאג - דער טויבער בעטלער

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.
דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה,
און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יג - מ'השבעה בעטליר'ס' - שפּרָה רַבּנוּ נַחֲמַן מְבַרְסֵלַב זִיע"א

שְׁהִיָּה שָׁם בְּאוֹתוֹ הֶגֶן, בְּוִדְאֵי מְכַרְח לְהִיּוֹת כְּלָה וְנִפְסָד, מֵאַחַר שְׁאִין שָׁם הַמְּמֹנָה, דְּהִינּוּ הַגְּנָנִי. אֲבָל אַף עַל פִּי כֵן הָיוּ יְכוּלִים לְחַיּוֹת מִן הַסְּפִיחִים שֶׁבָּגָן.

וּבֹא עֲלֵיהֶם מְלַךְ אֲכֹזֵר עַל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה, וְלֹא הָיָה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לָהֶם דְּבַר. וְהֵלֶךְ וְקִלְקַל אֶת הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁל הַמְּדִינָה שְׁהִיָּה לָהֶם מִן הֶגֶן.

וְלֹא שְׁקִלְקַל אֶת הֶגֶן. רַק שְׁהִשְׁאִיר שָׁם בְּאוֹתָהּ הַמְּדִינָה שְׁלֵשׁ פְּתוֹת עֲבָדִים, וְצִוָּה עֲלֵיהֶם שְׁיַעֲשׂוּ מַה שְׁפָקֵד עֲלֵיהֶם. וְעַל יְדֵי זֶה קִלְקְלוּ אֶת הַטַּעַם. שְׁעַל יְדֵי מַה שְׁעָשׂוּ שָׁם, כָּל מִי שְׁיִרְצָה לְטַעַם אִיזָה טַעַם יִהְיֶה טַעַם נִבְלָה.

וְכֵן קִלְקְלוּ אֶת הָרִית. שְׁכָּל הָרִיחוֹת, יִהְיֶה לָהֶם רִיחַ חֲלִבָּנָה. וְכֵן קִלְקְלוּ אֶת הַמְּרָאָה, שְׁהַחֲשִׁיכוּ אֶת הָעֵינַיִם כְּאִלוּ יֵשׁ עֲנָנִים וְעֵבִים. (הַכֹּל עַל יְדֵי מַה שְׁעָשׂוּ שָׁם, כְּאֲשֶׁר צִוָּה עֲלֵיהֶם מְלַךְ הָאֲכֹזֵר כִּנ"ל) וְעַתָּה, אִם אַתֶּם חַיִּים טוֹבִים, אֲרָאָה אִם תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם. וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם (כֹּל זֶה דְּבַרֵי הַחֲרַשׁ הַנ"ל) שְׁאִם לֹא תוֹשִׁיעוּ אוֹתָם, יוּכְלוּ הַקִּלְקוּלִים הַנ"ל שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה לְהַזִּיק לָכֶם גַּם-כֵּן.

וְהִלְכּוּ הַעֲשִׂירִים הַנ"ל אֶל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה, וְגַם אֲנִי הִלְכְּתִי עִמָּהֶם. וְגַם בְּדֶרֶךְ הַלּוֹכִים הָיוּ חַיִּים גַּם-כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד חַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ, כִּי הָיוּ לָהֶם אוֹצְרוֹת כִּנ"ל.

כְּשֶׁבָּאוּ סְמוּךְ לְהַמְּדִינָה, הִתְחִיל לְהִתְקַלְקֵל גַּם אֲצִלָּם הַטַּעַם וְשָׂאֵר הַדְּבָרִים, וְהִרְגִּישׁוּ בְּעֲצָמָם שְׁנִתְקַלְקַל אֲצִלָּם. וְאִמְרַתִּי לָהֶם: אִם עַתָּה, שְׁעַדִּין לֹא נִכְנַסְתֶּם אֲצִלָּם, כִּבְרַ נִתְקַלְקַל אֲצִלָּכֶם הַטַּעַם וְכו', וְאִיךְ יִהְיֶה אִם תִּכְנַסוּ לָשֶׁם? וּמִכָּל שֶׁפֶן אִיךְ תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם.

וְלִקְחִיתִי לָחֶם שְׁלִי וּמִים שְׁלִי, וְנִתְתִּי לָהֶם. וְהִרְגִּישׁוּ בְּלָחֶם וּמִים שְׁלִי כֹּל הַטַּעַמִּים, (וְכָל הָרִיחוֹת וְכו') וְנִתְתִּקֶן מַה שְׁנִתְקַלְקַל אֲצִלָּם.

וּבְנֵי הַמְּדִינָה הַנ"ל, הִינּוּ הַמְּדִינָה שְׁהִיָּה שָׁם הֶגֶן הַנ"ל, הִתְחִילוּ לְפַקֵּחַ עַל תְּקוּן הַמְּדִינָה שְׁנִתְקַלְקַל אֲצִלָּם הַטַּעַם וְכו' כִּנ"ל.

וְנִתְּשִׁבוּ: הִיּוֹת שְׁיֵשׁ מְדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת, (הִינּוּ אוֹתוֹ הַמְּדִינָה עֲצָמָה הַנ"ל) וְנִרְאָה לָהֶם שְׁהַגְּנָנִי שְׁלָהֶם שְׁנֹאֲבֵד (שְׁעַל יְדוּ הָיָה לָהֶם חַיִּים

בְּיוֹם הַשְּׁנִי שֶׁל שְׁבַעֲת יְמֵי הַמִּשְׁתָּה, חֲזָרוּ וְזָכְרוּ הַזִּיג הַזֶּה אֶת הַבְּעֻטְלִיר הַשְּׁנִי. הִינּוּ הַחֲרַשׁ שְׁהַחֲיָה אוֹתָם וְנָתַן לָהֶם לָחֶם. וְהָיוּ בּוֹכִים וּמִתְגַּעְגְּעִים: אִיךְ לּוֹקֵחִין לְכָאן אֶת אוֹתוֹ הַבְּעֻטְלִיר הַחֲרַשׁ שְׁהַחֲיָה אוֹתָנוּ, כִּנ"ל? בְּתוֹךְ שְׁהָיוּ מִתְגַּעְגְּעִים אַחֲרָיו, וְהִנֵּה הוּא בָּא,

וְאִמֵּר הַנְּנִי! וְנִפְל עֲלֵיהֶם, וְנִשַּׁק אוֹתָם, וְאָמַר לָהֶם: עַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמִתְנָה שְׁתִּהְיוּ כְּמוֹנִי, שְׁתַּחֲוִי חַיִּים טוֹבִים כְּמוֹנִי. כִּי בְּתַחֲלָה בְּרַכְּתִי אֶתְכֶם בְּזֶה, וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם חַיִּים טוֹבִים שְׁלִי, בְּמִתְנָה גְּמוּרָה לְדַרְשָׁה.

וְאַתֶּם סוֹבְרִים שְׁאֲנִי חֲרַשׁ? אִין אֲנִי חֲרַשׁ כְּלָל! רַק שְׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אִינוּ עוֹלָה אֲצִלִּי לְכֹלֹם, שְׁאֲשַׁמַּע הַחֲסָרוֹן שְׁלָהֶם. כִּי כָּל הַקּוֹלוֹת, כָּלֹם הֵם מִן חֲסָרוֹנוֹת. כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד צוֹעֵק עַל חֲסָרוֹנוֹ. וְאִפְלוּ כָּל הַשְּׂמֵחוֹת שְׁבַעוֹלָם, כָּלֹם הֵם רַק מִחֲמַת הַחֲסָרוֹן, שְׁשָׁמַח עַל הַחֲסָרוֹן שְׁחָסַר לוֹ וְנִתְמַלָּא.

וְאֲצִלִּי, כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אִינוּ עוֹלָה לְכֹלֹם, שְׁיִכְנַסוּ בְּאֲזְנֵי הַחֲסָרוֹן שְׁלָהֶם. כִּי אֲנִי חַי חַיִּים טוֹבִים שְׁאִין בָּהֶם שׁוֹם חֲסָרוֹן.

וְיֵשׁ לִי הַסְּכָמָה עַל זֶה שְׁאֲנִי חַי חַיִּים טוֹבִים, מִן הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת. וְחַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ הוּא, שְׁהִיָּה אוֹכֵל לָחֶם וְשׁוֹתָה מַיִם. (וְסִפֵּר לָהֶם): כִּי יֵשׁ מְדִינָה שְׁיֵשׁ בָּהּ עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל, שְׁיֵשׁ לָהֶם אוֹצְרוֹת גְּדוֹלִים.

פַּעַם אַחַת נִתְקַבְּצוּ. וְהִתְחִיל כָּל אֶחָד לְהַתְּפָאֵר עִם חַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ, אִיךְ הוּא חַי חַיִּים טוֹבִים,

וְכֵן סִפֵּר כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִסֵּדֵר הַחַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ. וְעִנִּיתִי וְאִמְרַתִּי לָהֶם. אֲנִי חַי חַיִּים טוֹבִים, שְׁהֵם טוֹבִים יוֹתֵר מִחַיִּים טוֹבִים שְׁלָכֶם. וְהָא רְאִיָּה, כִּי אִם אַתֶּם חַיִּים טוֹבִים, אֲרָאָה אִם תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אֶת מְדִינָה פְּלוֹנִית.

הִיּוֹת שְׁיֵשׁ מְדִינָה שְׁהִיָּה לָהֶם גֵּן. וְהָיָה בְּאוֹתוֹ הֶגֶן פְּרוֹת, שְׁהִיָּה לָהֶם כָּל מִינֵי טַעַמִּים שְׁבַעוֹלָם. גַּם הָיָה שָׁם כָּל מִינֵי רִיחוֹת שְׁבַעוֹלָם, גַּם הָיוּ שָׁם כָּל מִינֵי מְרָאָה כָּל הַגְּוִנִין וְכָל "הַקְּוִיֵּאֲטִין" שְׁבַעוֹלָם, הַכֹּל הָיָה שָׁם בְּאוֹתוֹ הֶגֶן.

וְהָיָה עַל הֶגֶן גְּנָנִי אֶחָד (שְׁקוֹרִין אֲגְרָאֲדִיק). וְהָיוּ בְּנֵי אוֹתוֹ הַמְּדִינָה חַיִּים טוֹבִים עַל יְדֵי אוֹתוֹ הֶגֶן. וְנִאֲבָד שָׁם הַגְּנָנִי. וְכָל מַה

טובים) הוא משרש אחד עם אותן בני המדינה של עשירות, שיש להם גם כן חיים טובים. על כן היתה עצתם לשלח אל אותו המדינה של עשירות, ובנדאי יושיעו אותם. וכן עשו. ושלחו שלוחים אל אותו המדינה של עשירות. והלכו השלוחים, ופגעו בהם. (הינו שהשלוחים פגעו בבני אותו המדינה עצמה של עשירות. כי הם היו רוצים לילך אצלם כנ"ל)

ושאלו את השלוחים: להיכן אתם הולכים? השיבו: אנו הולכים אל אותו המדינה של עשירות, שיושיעו אותנו. ענו ואמרו: אנחנו בעצמנו הם בני אותה המדינה של עשירות, ואנו הולכים אצלכם.

אמרתי אני להם: (הינו החרש שמספר כל זה אמר להם) הלא אתם צריכים אלי, כי אתם לא תוכלו לילך לשם להושיע להם כנ"ל. על כן אתם תשארו כאן, ואני אלך עם השלוחים להושיע להם. והלכתי עמהם. ונכנסתי במדינה באיזה עיר. ובאתי, וראיתי שבאים אנשים ואומרים איזה דבר הלצה (שקורין ווערטיל). ואחר כך מתקבצים עליהם עוד איזה בני אדם עד שנעשה איזה קבוץ, ואומרים איזה דברי הלצות (הינו ווערטליך) והם מחיכים ושוחקים. והייתי און ושמעתי שהם מדברים נבול פה. וזה אומר דברי נבול פה, וזה אומר בדקות יותר, וזה שוחק וזה יש לו הנאה וכיוצא.

אחר כך הלכתי להלן לעיר אחרת. וראיתי ששני בני אדם מריבים זה עם זה מחמת איזה משא ומתן. והלכו אל הבית-דין לדון, ופסק להם הבית-דין: זה זכאי וזה חייב. ויצאו מן הבית-דין. אחר כך חזרו ונתקוטטו זה עם זה.

ואמרו שאינם רוצים זה הבית-דין, רק הם רוצים בית-דין אחר ובחרו להם בית-דין אחר, (פי מאחר שהם מרצים על אותו הבית-דין שבחרו להם יכולין לדון לפניהם) ודנו לפני אותו הבית-דין. אחר כך חזרו ונתקוטטו אחד מאלו עם אחר, ובחרו להם בית-דין אחר. וכן היו מריבים ומתקוטטים שם, ובחרו להם כמה בתי דינים, עד שכל העיר היתה מלאה מבתי דינים. והסתפלת, שזה מחמת שאין שם אמת. ועתה זה מטה דין ונושא פנים לזה, ואחר כך חברו נושא פנים לו, כי הם מקבלים שחד ואין בהם אמת.

אמרתי להם מלאים נאוף ממש, ויש שם נאוף הרבה עד

שנעשה פהתר אצלם. ואמרתי להם, שבשביל זה נתקלקל אצלם הטעם והריח והמראה.

כי זה המלך האכזר השאיר אצלם שלש פתות עבדים הנ"ל, שיהיו הולכים ומקלקלים את המדינה. שהיו הולכים ומדברים ביניהם נבול פה, והכניסו נבול פה בתוך המדינה, ועלי ידי נבול פה נתקלקל הטעם. שכל הטעמים הם טעם נבלה.

וכן הם הכניסו שחד במדינה. ועל ידי זה נחשכו העינים ונתקלקל המראה, פי "השחד יעור עיני חכמים".

וכן הם הכניסו נאוף במדינה, ועל ידי זה נתקלקל הריח. (ועני במקום אחר בדברינו שעל ידי נאוף נפגם הריח)

על כן, תראו לתקן את המדינה משלש עברות אלו, ולחפש אחרי האנשים הנ"ל ולגרשם. ואז כשתתקנו שלשה עברות אלו, לא די שיתתקן הטעם והמראה והריח, פי אם גם הגנני שנאבד יוכל גם כן להמצא.

ועשו כן. והתחילו לתקן את המדינה משלש עברות אלו. וחפשו אחרי האנשים הנ"ל, והיו תופסים את איזה אדם ושואליו אותו: מהיכן באת לכאן? עד שנתבררו אצלם האנשים של המלך האכזר הנ"ל, וגרשו אותם. ותקנו את המדינה מעברות הנ"ל.

בתוך כך נעשה רעש: אפשר אף-על-פי-כן זה המשגע שהולך ואומר שהוא הגנני, וכל אחד מחזיק אותו למשגע, וזורקין אחריו אבנים ומגרשין אותו, אפשר אף-על-פי-כן אולי הוא הוא הגנני באמת?! והלכו והביאו אותו לפניהם. (הינו לפני אלו

שישבו ותקנו את המדינה. וגם הוא הינו החרש שמספר כל זה היה שם) ואמרתי: בודאי זה הוא הגנני באמת! (נמצא שנתתקן על ידו המדינה הזאת).

נמצא, שיש לי הספמה מאותו המדינה של עשירות, שאני חי חיים טובים. פי אני תקנתי את המדינה הנ"ל כנ"ל.

ועתה אני נותן לכם במתנה את החיים טובים שלי! ונעשה שם שמחה גדולה וחדוה רבה מאד: (וכן כל הבעטלירש הנ"ל כלם חזרו ובאו על החתנה, ונתנו במתנה לדרשה. מה שבפתחלה ברכו אותם שיהיו כמותם, ועכשו נתנו זאת במתנה לדרשה):

הראשון נתן להם במתנה חיים ארפים, והשני נתן להם במתנה חיים טובים.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות מעשה י"ג (3) - מהשבעה בעטלירס

- א. מה שמע הבעטלער החרש שהם מדברים במדינה?
 דברי חיזוק והתעוררות
 לשון הרע
 ניבול פה
- יא. מה ראה הבעטלער החרש על בתי דינים שם?
 שהם יראים ושלמים
 שהם תמימים ויש בהם אמת
 שהם מקבלים שוחד ואין בהם אמת
- יב. מה עוד ראה הבעטלער החרש במדינה שם?
 שהם בעלי גאווה
 שהם מלאים נאוף
 שהם בעלי אמונה
- יג. איך קלקל המלך האכזר את הטעם של המדינה הנ"ל?
 כי השאיר אצלם כתה שמדברים נבול פה
 כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
 כי השאיר אצלם כתה של ניאוף
- יד. איך קלקל המלך האכזר את המראה של המדינה הנ"ל?
 כי השאיר אצלם כתה שמדברים נבול פה
 כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
 כי השאיר אצלם כתה של ניאוף
- טו. איך קלקל המלך האכזר את הריח של המדינה הנ"ל?
 כי השאיר אצלם כתה שמדברים נבול פה
 כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
 כי השאיר אצלם כתה של ניאוף
- טז. מה יהיה אם יתקנו את המדינה מג' עבירות הנ"ל?
 יתתקן להם הטעם והמראה והריח
 ימצאו את הגנני שנאבד
 שתי התשובות נכונות
- יז. איזה מתנה נתן להם הבעטלער החרש?
 חיים ארוכים
 חיים טובים
 שתי התשובות נכונות
- יח. *אלת ככות: באיפה יום סיפר רבינו את המעשה Se*
 הבעטלער החרש?
 (עיינין ימי אוהרנ"ת א"ת א"ב)
 ביום שב"ק כ"ה אדר תק"ע
 ביום רביעי כ"ט אדר תק"ע
 בליל שב"ק י"ג ניסן תק"ע

- א. מה היה החיים טובים של בעטלער החרש?
 שהיה מטייל הרבה
 שהיה אוכל לחם ושותה מים
 שהיה אוכל בשר ודגים וכל מטעמים
- ב. בהמשך המעשה: מה נעשה לעשירים כשאכלו הלחם והמים של הבעטלער החרש?
 הרגישו כל הטעמים כל הריחות
 נתתקן הטעם והריחות שנתקלקלו
 שתי התשובות נכונות
- ג. עם מה התפארו העשירים של המדינה שיש בו עשירות גדול?
 שיש להם הרבה עשירות
 שיש להם חיים ארוכים
 שיש להם חיים טובים
- ד. מה היה באותו הגן במדינה פלונית?
 פירות שהיה להם כל מיני טעמים שבעולם
 כל מיני ריחות ומראה שבעולם
 שתי התשובות נכונות
- ה. מה היה למדינה על ידי אותו הגן שהיה במדינה?
 חיים ארוכים
 חיים טובים
 שתי התשובות נכונות
- ו. מה עשה המלך האכזר לבני המדינה שיש בו הגן?
 קלקל את הגן
 קלקל את החיים טובים שלהם
 שתי התשובות נכונות
- ז. מה קרה לעשירים כשבאו סמוך להמדינה הנ"ל?
 זרקו את כספם
 התקלקל הטעם ושאר הדברים
 התחילו לצעוק
- ח. לאן שלחו שליחים המדינה של הגן?
 לבעטלער החרש שיושיע אותם
 למדינה שיש בו עשירות שיושיע אותם
 לגנני שנאבד
- ט. מי הלך עם השלוחים של המדינה של הגן?
 הבעטלער החרש להושיע אותם
 העשירים של המדינה להושיע אותם
 הגנני שנאבד להושיע אותם

מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד - בהצלחה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: "ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יג - די זיבן בעטלערס - דער ציילט דורך רבינו נחמן מברסלב זיע"א
איבערגעארבעט דורך "מכון שנים קדמוניות" - לויטן היינטיגן אידיש - אן צו פארענדערן דעם רבי'נס לשון / פונקטליך איבערגעקוקט פונעם ערשטן דרוק שנת תקע"ו
פון רבי נתן זיע"א, און פונעם צווייטן דרוק שנת תר"י פון זיין תלמיד רבי נחמן מטולטשין ז"ל / די איינגערינגעלטע ווערסיע (זענען ערקלערונגען פון רבי נתן זיע"א /
די איינגעקעסטעלטע ווערסיע) זענען ערקלערונגען פונעם 'ספורי מעשיות' בלשון הקודש, אדער אייגענע ערקלערונגען [פאר באמערקונגען: 7631800@gmail.com]

[פרק ד] צווייטן טאג - דער טויבער-בעטלער

[אות א] אין דעם אנדערן טאג פון 'שבעת ימי המשתה' - האבן זיך די 'חתך-פלה' ווידער דערמאנט: אין דעם אנדערן 'בעטלער', וואס ער איז געווען א 'טויבער'! - וואס ער האט זיי מ'חיה געווען, און האט זיי געגעבן 'ברויט'!

און זיי האבן געוויינט און געבענקט: "זוי נעמט מען דא אהער דעם 'טויבן-בעטלער', וואס ער האט אונז מ'חיה געווען".

דערווייל! ווי זיי האבן אזוי געבענקט נאך אים - דערווייל קומט ער אריין, און זאגט: "איך בין דא!" - און איז אויף זיי ארוםגעפאלן! און האט זיי געקושט! - און ער האט צו זיי געזאגט: "היינט שענק איך אייך ב'מתנה: אז איר זאלט זיין אזוי-זוי איך, אז איר זאלט לעבן, אזוי א 'חיים-טובים' (פ'לומר: א גוט לעבן), אזוי-זוי איך!"

ווארן פריער האב איך אייך געבענטשט דערמיט! - היינט שענק איך אייך מ'יין 'חיים-טובים', ב'מתנה גמורה 'דרשה' געשאנק!

איר מיינט: אז איך בין 'טויב'! - איך בין 'גארנישט-טויב'! - נאר די גאנצע וועלט, טרעפט ביי מיר גארנישט אן, אז איך זאל הערן זייער 'חסרון'!

ווארן נאר אלע 'קולות' פון דער וועלט, זענען אלע נאר פון 'חסרונות'! - ווארן איטלעכער שרייט אויף זיין 'חסרון'! ד'היינו: אויף דעם וואס ס'גייט אים אפ [ס'פעלט אים עפעס]!

און אפילו אלע 'שמחות' פון דער וועלט, זענען אלע נאר פון 'חסרונות'! - וואס מ'פריידט זיך אויף דעם וואס ס'איז אים אפגעגאנגען [ס'האט אים עפעס געפעלט], און היינט האט ער דאס וואס ס'איז אים אפגעגאנגען.

און ביי מיר טרעפט די גאנצע וועלט גארנישט אן: אז איך זאל הערן זייער 'חסרון'! - ווארן איך לעב אזוי א 'חיים-טובים', וואס ס'האט גאר קיין שום 'חסרון' נישט!

און איך האב א 'הספמה' דערויף, אז איך לעב 'חיים-טובים': פון דער 'מדינה פון עשירות'!

און זיין 'חיים-טובים' [פונעם דאזיגן 'טויבער-בעטלער'] איז געווען: ער האט געגעסן 'ברויט'! און געטרונקן 'וואסער'!

[אות ב] (האט ער זיי דערציילט): באשר [אזוי-ווי] ס'פארהאנדן א מדינה, וואס אין איר איז גרויס עשירות, זיי האבן גרויסע אוצרות!

אמאל זענען זיי זיך צום אויפגעקומען [צונויפגעקומען] די עשירים! - האט זיך איטלעכער אנגעהויבן צו בארימען מיט זיין 'חיים-טובים', וויאזוי ער לעבט 'חיים-טובים'! -

און איטלעכער האט דערציילט, דעם סדר פון זיין 'חיים-טובים'!

האב איך מ'ך אנגערופן, און האב געזאגט צו זיי (ד'היינו דער 'טויבער-בעטלער' וואס ער דערציילט דאס אלץ): "איך לעב 'חיים-טובים', בעסערע פון אייך! - ווארן איך! - ווארן איך אז איר לעבט 'חיים-טובים', העלפט זע דער מדינה!"

ווארן ס'פארהאנדן א מדינה! וואס זיי האבן געהאט א 'גארטן'! - און אין דעם 'גארטן', איז געווען 'פירות', וואס זיי האבן געהאט אלע ערליי 'טעמים' וואס אין דער וועלט! - און זיי האבן געהאט אלע ערליי 'ריחות' וואס אין דער וועלט! - און ס'דארט געווען אין דעם 'גארטן', אלע ערליי 'מראות' - וואספארא 'פארב', און אלע 'קווייאטן' [צ'לוימען] וואס אין דער וועלט, איז אלץ געווען דארט אין דעם 'גארטן'!

און ס'געווען איבער דעם 'גארטן' - א 'אגראדניק' [געטרונקענער] (ד'היינו: דער וואס ער זעהט צו, דעם [מוקט זיך אום אויפן] גארטן)!

פלעגט די מדינה צו לעבן 'חיים-טובים' דורך דעם 'גארטן'!

איז דארט דער 'אגראדניק' פארפאלן געווארן! - מ'לא וואס ס'איז דארט דא אין דעם 'גארטן', מוז ב'וודאי שוין גאר צוגנישט [פארלענדט] ווערן - ווארן ס'איז זיך שוין נישט דא דער 'אגראדניק', וואס ער זאל דעם 'גארטן' צוועהן [אויסקוקן], און זאל זיך פארן ארום אים, וואס מ'פאדארף ארום דעם 'גארטן' צו טוהן!

ל'ושמיר [אבער] זיי וואלטן נאך געקענט לעבן, פון די ספ'יחים פון דעם 'גארטן' (ד'היינו: פון דער ווידערוואקסונג - ד'היינו: דאס וואס ס'וואקסט אין א גארטן אליין, פון דעם וואס ס'פאלט אראפ)!

איז אנגעקומען א 'מלך-אכזר' (פ'לומר: א אומדערפארעמדיגער) אויף דער מדינה - און דער 'מלך' [אכזר] האט זיי גארנישט געקענט טאן!

איז ער געגאנגען, און האט זיי קאליע געמאכט די 'חיים-טובים' פון דער מדינה, וואס זיי האבן פון דעם 'גארטן'!

און נישט ער האט קאליע געמאכט דעם 'גארטן' - נאר ער האט איבערגעלאזט אין דער מדינה, 'דריי פתות קנעכט' - און ער האט זיי אנגעזאגט: "אז זיי זאלן טאן, דאס וואס ער האט זיי געהייסן!"

און דורכדעם וואס זיי האבן דארט געטאן, דאס וואס דער 'מלך' האט זיי געהייסן - דורכדעם האבן זיי קאליע געמאכט דעם 'טעם'! - ווארן דורכדעם וואס זיי האבן דארט געטאן - דורכדעם האבן זיי געמאכט: אז ווער ס'וועט וועלן פילן א 'טעם', זאל דאס האבן א 'טעם' פון 'נבילה'!

און אזוי האבן זיי קאליע געמאכט דעם 'ריח', אז אלע 'ריחות' זאלן האבן א 'ריח' פון 'הלבנה'!

און אזוי האבן זיי קאליע געמאכט די 'מראה' [ועהן] - ווארן זיי האבן געמאכט, אז ס'זאל זיין טונקל אין די אויגן, אזוי ווי ס'איז אז ס'וואלקנדיג [ס'פארנוואקנט]!

[דאס האבן די 'דריי' פתות קנעכט, אלץ אנגעארבעט אין דער מדינה, דורךדעם וואס זיי האבן דארט געטאן, וואס דער 'מלך' האט זיי געהייסן, פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]!]

"היינט אז איר לעבט 'חיים טובים', העלפט זע דער מדינה!"

[אזוי זאגט אלץ דער 'טויבער-בעטלער', צו דער 'מדינה' פון עשירות, וואס זיי האבן זיך בארימט, אז זיי לעבן 'חיים טובים', פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]!]

און איך זאג אייך: "אז [אויב] איר וועט זיי נישט העלפן, וועט עס אייך אויך שאטן!" [דהיינו: דאס וואס ביי דער מדינה איז קאליע געווארן, די 'מראה', און דער 'טעם', און דער 'ריח' - דאס וועט אייך אויך דערלאנגן]!

האבן זיך אויפגעהויבן די עשירים הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט], און זענען געגאנגען צו דער מדינה! - און איך בין אויך מיט זיי געגאנגען!

און אויף דעם וועג, האבן זיי אויך געלעבט איטלעכער, זיין 'חיים טובים'! - ווארן זיי האבן געהאט אוצרות, פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]!

ווי זיי זענען געקומען נאנט צו דער מדינה - האט אנגעהויבן ביי זיי אויך קאליע צו ווערן, דער 'טעם', און די איבריגע זאכן!

האבן זיי דערפילט: אז ס'איז ביי זיי קאליע געווארן!

האב איך מיך אנגערופן צו זיי: "מאדאף היינט, אז איר זענט נאך נישט אריינגעגאנגען אין דער מדינה - איז שוין ביי אייך קאליע געווארן דער 'טעם'! און די 'מראה'! און דער 'ריח'! - ווי וועט שוין זיין, אז איר וועט אהין אריינגיין? - און מפל"שפן ווי קענט איר זיי נאך העלפן?"!

האב איך גענומען מיין 'ברויט' און מיין 'וואסער', און האב זיי געגעבן! - האבן זיי געפילט אין מיין 'ברויט' און 'וואסער', אלע 'טעמים' [און אלע 'ריחות' וכו']! - און ס'איז ביי זיי פאררעכט [פארראכטן] געווארן, וואס ס'איז ביי זיי קאליע געווארן [דהיינו: דער 'טעם', און די 'מראה', און דער 'ריח']!

[אות ג] און יענע מדינה, דהיינו די מדינה וואס ביי זיי איז געווען דער 'גארטן' [וואס ביי זיי האט מען קאליע געמאכט דעם 'טעם' וכו'] פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט] - האבן זיי זיך אנגעהויבן ארומצוקוקן, אז זיי זאלן פאררעכטן די [אייגענע] מדינה וואס ביי זיי איז קאליע געווארן דעם 'טעם' וכו'!

האבן זיי זיך מיישב געווען: באשר [אזוי ווי] ס'איז פארהאנדן א 'מדינה פון עשירות' [דהיינו: טאקע די 'מדינה' פון עשירות הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט], וואס דער 'בעטלער' האט מיט זיי געשמעקט פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט] - איז זיי געפעלן [דהיינו: דער מדינה וואס דער גארטן

איז דארטן געווען, איז זיי געפעלן]: אז דער 'אגראדניק' [גערטנער] זייערער וואס ער איז פארפאלן געווארן [וואס דורך אים האבן זיי געלעבט 'חיים טובים'], איז ער פון איין שורש מיט דער 'מדינה פון עשירות', וואס זיי לעבן אויך 'חיים טובים'!

איבערדעם איז זיי געפעלן די עצה: אז זיי זאלן שיקן צו דער 'מדינה פון עשירות' - זיי וועלן זיי בוודאי העלפן!

האבן זיי אזוי געטאן: און זיי האבן געשיקט 'שלוחים', צו דער 'מדינה פון עשירות'!

זענען די 'שלוחים' געגאנגען - האבן זיי איינס דאס אנדערע באגעגנט! [דהיינו: די 'שלוחים' האבן זיך באגעגנט, מיט דער 'מדינה פון עשירות', אויף דעם וועג - ווארן די 'מדינה פון עשירות', האט זיך צו זיי געוואלט גיין, פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]!]

האבן זיי געפרעגט די 'שלוחים': "וואוהין גייט איר?"! - האבן זיי געענטפערט: "מיר גייען צו דער 'מדינה פון עשירות', אז זיי זאלן אונז העלפן! - האבן זיי זיך אנגערופן: "מיר זענען דאס אליין די 'מדינה פון עשירות', און מיר גייען צו אייך!"

האב איך מיך אנגערופן [דהיינו: דער 'טויבער-בעטלער' וואס ער דערציילט דאס אלץ] צו זיי: "איר באדארפט זיך צו מיר, ווארן איר קענט זיך נישט גיין אהין, און זאלט זיי העלפן, פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט] - [ווארן אז זיי זענען נאר געווען נאנט צו דער מדינה, האט זיי אליין שוין אויך געשאדט - מפל"שפן וכו'] - פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! - בכך [דעריבער]! בלייבט איר דא, און איך וועל גיין מיט די 'שלוחים', צו העלפן זיי!"

[אות ד] בין איך געגאנגען מיט די 'שלוחים', און בין געקומען אין דער מדינה אריין!

בין איך אריינגעקומען אין א שטאט אריין - האב איך געזעהן, ס'קומען מענטשן, און ס'זאגט איינער א 'ווערטל'! - און דערנאך זענען נאך צוגעקומען מענטשן - ביז ס'געווארן א רעדל [גרופע] מענטשן, און זיי האבן געזאגט 'ווערטלעך'! און זיי האבן געלאכט!

האב איך מיך צוגעהערט וואס שמועסן זיי! - האב איך געהערט: זיי רעדן 'ניבול'פה! - און דער זאגט א 'ווערטל' פון 'ניבול'פה! - און דער זאגט אביסל איידעלער! - און דער לאכט! - און דער האט הנאה! - און דעסטגלייכן, אזוי ווי דער שטייגער איז!

דערנאך! בין איך ווייטער געגאנגען אין א אנדערע שטאט [פון דער מדינה]! - האב איך געזעהן: צוויי מענטשן קריגן זיך, איינער מיט דעם אנדערן, מחמת [צוליב] עפעס א 'משא' ומתן! - זענען זיי געגאנגען צום בית'דין זיך לדון [פירן דין] תורה! - האט זיי דאס 'בית'דין' געפסקנט: "דער איז זפאי!" און דער איז 'חייב'!" - זענען זיי ארויסגעגאנגען פון דעם 'בית'דין'!

דערנאך! האבן זיי זיך ווידער צוקריגט, און האבן געזאגט: "אז זיי ווילן שוין נישט דאס 'בית'דין'! נאר זיי ווילן א

אנדער 'בית-דין'! - האבן זיי זיך אויסגעקליבן א אנדער
'בית-דין'! האבן זיי זיך געלאדן [געפירט די דין-תורה] פאר יענעם
'בית-דין'!

דערנאך: האט זיך ווידער צוקריגט איינער פון די דאזיגע,
מיט א אנדערן! - האבן זיי זיך ווידער אויסגעקליבן א
אנדער 'בית-דין'! - און אזוי האבן זיי זיך דארט ווייטער
צוקריגט, דער מיט דעם, און דער מיט דעם - און זיי האבן
זיך אויסגעקליבן אלעמאל א אנדער 'בית-דין'! - ביז די
גאנצע שטאט איז פול געווען מיט 'בתי-דינים'!

האב איך א קוק געטאן, האב איך געזעהן: אז דאס איז
מחמת [ווייל] ס'איז דארט קיין אמת' נישט דא! - און היינט
איז דער 'מטה-דין', און איז 'נושא-פנים' צו דעם (כלומר: ער
חנפ'ט יענעם, און פסקנ'ט אים צו)! - און דערנאך איז יענער
'נושא-פנים' אים (כלומר: דערנאך פסקנ'ט יענער ווידער אים צו)! -
ווארן זיי נעמען 'שוחד'! און ס'איז ביי זיי קיין אמת' נישט
דא!

דערנאך! האב איך געזעהן: אז זיי זענען פול מיט 'ניאוף'
[ונת]! - און ס'איז דארט זייער פיל 'ניאוף'! ביז ס'איז שוין
גאר ביי זיי געווארן ווי א היתר!

האב איך זיי געזאגט: אז דעריבער איז ביי זיי קאליע
געווארן, דער 'טעם'! און דער 'ריח'! און די 'מראה'! - ווארן
דער 'מלך' דער 'אכזר' הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט], ער האט ביי זיי
איבערגעלאזט די 'דריי פתות קנעכט' הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט],
אז זיי זאלן אומגיין [ארוםגיין], און זיי זאלן קאליע מאכן די
מדינה!

ווארן זיי זענען אומגענאנגען [ארוםגענאנגען], און האבן גערעדט
צווישן זיי 'ניבול-פה', און זיי האבן אריינגעבראכט 'ניבול-
פה' אין דער מדינה אריין! - און דורך 'ניבול-פה', איז ביי זיי
דורכדעם קאליע געווארן דער 'טעם', אז אלע 'טעמים'
האבן א 'טעם' פון 'נבילה'!

און אזוי האבן זיי אריינגעבראכט 'שוחד' אין דער מדינה
אריין! - און דורכדעם איז ביי זיי קאליע געווארן די 'מראה',
און ס'איז ביי זיי טונקל געווארן אין די אויגן! - ווארן אזוי
שטייט [דברים טז, יט]: "כי השחד יעור עיני חכמים" - כלומר:
"שוחד מאכט בלינד די אויגן"!

און אזוי האבן די 'קנעכט' אריינגעבראכט 'ניאוף' אין דער
מדינה! - און דורכדעם איז קאליע געווארן דער 'ריח'! -
ווארן דורך 'ניאוף', ווערט קאליע דער 'ריח'!

(און דאס האט עס דער 'מלך-אכזר' איבערגעלאזט 'דריי פתות קנעכט' אין
דער מדינה, און האט זיי געהייסן: "אז זיי זאלן אומגיין [ארוםגיין], און זיי
זאלן אריינברענגען די 'דריי עבירות' אין דער מדינה!" - און דורכדעם איז
ביי זיי קאליע געווארן, די 'מראה'! און דער 'טעם'! און דער 'ריח'! כנ"ל ווי
אויבנדערמאנט).

בכן [דעריבער]! זאלט איר זעהן פאררעכטן די מדינה, פון די
'דריי עבירות'! - און איר זאלט נאכזוכן נאך די מענטשן
(דהיינו: נאך די 'קנעכט', וואס זיי האבן עס אריינגעבראכט די 'דריי

עבירות' אין דער מדינה, כנ"ל ווי אויבנדערמאנט), און איר זאלט זיי
פארטרייבן!

און אז איר וועט אזוי טאן, און איר וועט אפרייניגן די מדינה
פון די 'דריי עבירות' - זאג איך אייך: "אז לא די [נישט גאר],
וואס ס'וועט ביי אייך פאררעכט ווערן דער 'טעם'! און די
'מראה'! און דער 'ריח'! - נאכמער, אפילו דער 'אגראדניק'
[עקסטרע] וואס ער איז ביי אייך פארפאלן געווארן, וועט ער
זיך אויך קענען אפזוכן"!

[אות ה] האבן זיי אזוי געטאן! און זיי האבן אנגעהויבן צו
רייניגן די מדינה פון די 'דריי עבירות'! - און זיי האבן
נאכגעזוכט נאך די מענטשן (דהיינו: נאך די קנעכט הנ"ל [וואס
אויבנדערמאנט])!

און זיי האבן אנגעכאפט א מענטשן, און זיי האבן אים
געפרעגט: "פון וואנעט קומסטו אהער"?! - ביז זיי האבן
געכאפט די מענטשן פון דעם 'מלך-אכזר' (דהיינו: די 'דריי
פתות קנעכט' הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט]), און זיי האבן די מענטשן
ארויסגעטריבן, און זיי האבן אפגערייניגט די מדינה פון די
עבירות!

דערווייל! איז געווארן א רעש [טומעל]: "אפשר איז פארט
דער 'משונענער' דער 'אגראדניק'?! - ווארן ס'גייט אום
[ארום] א 'משונענער', און ער זאגט אלץ: "אז ער איז דער
'אגראדניק'!" - און איטלעכער האלט אים פאר 'משונע'!
און מ'ווארפט אים נאך שטיינער! און מ'טרייבט אים
אועק! - "טאמער פארט איז טאקע ער, דער
'אגראדניק'!"!

איז מען געגאנגען, און מ'האט אים געבראכט!
האב איך געזאגט (דהיינו: דער 'פעטלער' דער 'טויבער' וואס ער
דערציילט דאס אלץ): "אווודאי איז ער דער 'אגראדניק'!" (דהיינו:
דער וואס זיי האבן פריער געזאגט: "אז ער איז 'משונע'")!

[אות ו] נמצא [קומט אויס]: האב איך א 'הספמה' פון דארט, אז
איך לעב 'חיים-טובים' - ווארן איך האב זיך פאררעכט
[פארנאכטן] די מדינה! - (און דורך אים, האט זיך זיי אפילו דער
'אגראדניק' אפגעזוכט - האבן זיי [די מדינה] ווידער געלעבט 'חיים-טובים'
כנ"ל ווי אויבנדערמאנט)!

היינט שענק איך אייך במתנה מיין 'חיים-טובים'!
איז דארט געווארן זייער א גרויסע 'שמחה'! און א גרויסע
'חדוה'! און זיי זענען זייער 'פריילעך' געווארן!
דער ערשטער [געטלער] האט זיי געשענקט 'חיים-טובים',
דהיינו: 'לאנג-לעבן'! - און דער אנדערער האט זיי
געשענקט 'חיים-טובים', דהיינו: 'גוט-לעבן'!

און אזוי אלע 'פעטלערס', זענען אלע דערנאך געקומען
אויף דער 'חתונה' - און האבן זיי געשענקט 'דרשה'
געשאנק! - דאס דאזיגע [רא] וואס זיי האבן זיי פריער
געוואונטשן: "אז זיי זאלן זיין אזוי-ווי זיי!" - און היינט
האבן זיי דאס געשענקט זיי: "במתנה גמורה 'דרשה'
געשאנק!"!

דעם רבינ'ס מעשיות

נאמען _____

טעלפון _____

שטאט _____

בחינה אויף ספורי מעשיות די דרייצנטע מעשה (3) - פון די זיבן בעטלירס

- יא. וואס האט ער געזען אין די בתי דינים דארטן?**
- אז זיי זענען עהרליכע דיינים
  - אז זיי מאכן יושרדיגע פשרות
  - אז זיי נעמען שוחד און ס'איז נישטא ביי זיי קיין אמת
- יב. וואס נאך האט ער געזען אין די מדינה?**
- אז זיי זענען בעלי גאווה
  - אז זיי זענען פיל מיט ניאוף
  - אז זיי זענען בעלי אמונה
- יג. וויאזוי האט דער מלך אכזר כליא געמאכט דעם טעם פון די מדינה?**
- דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניבול פה אין די מדינה
  - דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט שוחד אין די מדינה
  - דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניאוף אין די מדינה
- יד. וויאזוי האט דער מלך אכזר כליא געמאכט די מראה פון די מדינה?**
- דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניבול פה אין די מדינה
  - דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט שוחד אין די מדינה
  - דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניאוף אין די מדינה
- טו. וויאזוי האט דער מלך אכזר כליא געמאכט די ריח פון די מדינה?**
- דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניבול פה אין די מדינה
  - דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט שוחד אין די מדינה
  - דורך די קנעכט וואס האבן אריין געברענגט ניאוף אין די מדינה
- טז. וואס זאגט זיי דער בעטלער אויב זיי וועלן רייניגן די מדינה פון די דריי כתות?**
- אז עס וועט פאראכטן ווערן ביי זיי די מראה טעם און ריח
  - אז זיי וועלן טרעפן דעם אגראדניק
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יז. וואס האט דער טויבער בעטלער געגעבן דרשה געשאנק?**
- חיים ארוכים
  - חיים טובים
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יח. סעלת זכות: ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם טויכן בעטלער?**
(ע"י ימי אוהרנ"ת ס'א"ת מ"ב)
- ביים שב"ק כ"ה אדר תק"ע
  - ביים רבי'עו כ"ט אדר תק"ע
  - ב'ליל שב"ק ג' ניסן תק"ע

- א. וואס איז געווען דער גוטער לעבן פון דעם טויכן בעטלער?**
- ער איז אסאך ארום געפארן
  - ער האט געגעסן ברויט און געטרינקען וואסער
  - ער האט געגעסן אלע מיני מטעמים
- ב. מהשק המעשה: וואס האט פאסירט צו די עשירים ווען זיי האבן גענומען ברויט און וואסער פון דעם בעטלער?**
- זיי האבן געפילט אין דעם אלע טעמים און אלע ריחות
  - עס האט פאראכטן זייער אראה טעם וריח
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. מיט וואס האבן זיך בארימט די עשירים וואס דער טויבער בעטלער האט פון זיי א הסכמה?**
- מיט זייער עשירות
  - מיט זייער אריכות ימים
  - מיט זייער חיים טובים
- ד. וואס איז געווען אין דעם גארטן וואס דער בעטלער דערציילט זיי פון דעם?**
- פירות וואס האבן אלע טעמים וואס ס'איז דא אין דער וועלט
  - אלע מיני ריחות און אלע מיני מראות פון דער וועלט
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. וואס האט די מדינה געהאט דורך דעם גארטן?**
- אריכות ימים
  - חיים טובים
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. וואס האט דער מלך אכזר געטון?**
- כליא געמאכט דעם גארטן
  - כליא געמאכט זייער חיים טובים
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. וואס האט פאסירט צו די עשירים ווען זיי זענען געקומען נאנט צו די מדינה פון דעם גארטן?**
- זיי האבן אוועק געווארפן זייער געלד
  - ס'איז ביי זיי כליא געווארן די טעם
  - זיי האבן אנגעהויבן צו שרייען
- ח. צו וועם האבן די מדינה פון דעם גארטן געשיקט שליחים זיי צו העלפן?**
- צו דעם טויכן בעטלער
  - צו די מדינה פון די עשירים
  - צו דעם אגראדניק
- ט. ווער איז אריין געגאנגען מיט די שליחים צו די מדינה פון דעם גארטן?**
- דער טויבער בעטלער
  - די עשירים
  - דער אגראדניק
- י. וואס האט ער געהערט רעדן אין די מדינה?**
- חיזוק און התעוררות
  - לשון הרע
  - ניבול פה

עס איז א גרויסע מצוה צי זיין שטענדיג פרייליך - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

